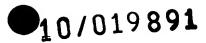
RECORD COPY

PCT REQUEST

The undersigned requests that the present international application be processed according to the Patent Cooperation Treaty

PCT/ SE 00 / 0 1 4 4 0
International Application No.

International Filing Date

The Swedish Patent Office
PCT International Application

Name of receiving Office and "PCT International Application"

	Applicant's or agent's file reference (if desired)(12 characters maximum)								
Box No. I TITLE OF INVENTION									
METHOD FOR HANDLING A DATABASE									
Box No. II APPLICANT									
Name and address: (Family name followed by given name; for a legal entity, full office must include postal code and name of country. The country of the address indicated in this has been country) of residence if no State of residence is indicated below.)									
JEMA-JORI AB	Telephone No.								
Tofta Nordgård 830									
SE-442 71 KÄRNA	Facsimile No.								
Sweden									
	Teleprinter No.								
State (that is, country) of nationality: SE St	tate (that is, country) of residence: SE								
This person is applicant for the purposes of: all designated states exc the United States of Am									
Box No. III FURTHER APPLICANT(S) AND/OR /FURTHER	R INVENTOR(S)								
Name and address: (Family name followed by given name; for a legal entity, full official designation. The address must include postal code and name of country. The country of the address indicated in this Box is the applicant's State (that is, country) of residence if no State of residence is indicated below.)									
OLSSON, Bertil	applicant only								
Tofta Nordgård 830	applicant and inventor								
SE-442 71 KÄRNA	inventor only (If this check-box								
	is marked, do not fill in below.)								
State (that is, country) of nationality:	tate (that is, country) of residence:								
, 51									
This person is applicant for the purposes of: all designated the United States of Am									
Further applicants and/or (further) inventors are indicated on a cor									
Box No. IV AGENT OR COMMON REPRESENTATIVE; OR									
The person identified below is hereby/has been appointed to act on behalf of the applicant(s) before the competent International Authorities as:	agent common representative								
Name and address: (Family name followed by given name; for a legal enti- address must include postal code and name of country.)									
AWAPATENT AB	Facsimile No.								
Box 11394	+46 31 63 02 63								
SE-404 28 GÖTEBORG	Teleprinter No.								
SWEDEN									
Address for correspondence: Mark this check-box where no agent or common representative is/has been appointed and the space above is used instead to indicate a special address to which correspondence should be sent									

Sheet No. 2

	No. V	DESIGNATION OF									
The following designations are hereby made under Rule 4.9(a) (mark the applicable check-boxes; at least one must be marked):											
Reg	ional P	atent									
Ø	AP ARIPO Patent: GH Ghana, GM Gambia, KE Kenya, LS Lesotho, MW Malawi, MZ Mozambique, SD Sudan, SL Sierra Leone, SZ Swaziland, TZ United Republic of Tanzania, UG Uganda, ZW Zimbabwe, and any other State which is a Contracting State of the Harare Protocol and of the PCT										
⊠	EA	Eurasian Patent: AM Armenia, AZ Azerbaijan, BY Belarus, KG Kyrgyzstan, KZ Kazakhstan, MD Republic of Moldova, RU Russian Federation, TJ Tajikistan, TM Turkmenistan, and any other State which is a Contracting State of the Eurasian Patent Convention and of the PCT									
Ø	EP	European Patent: AT Austria, BE Belgium, CH and LI Switzerland and Liechtenstein, CY Cyprus, DE Germany, DK Denmark, ES Spain, FI Finland, FR France, GB United Kingdorn, GR Greece, IE Ireland, IT Italy, LU Luxembourg, MC Monaco, NL Netherlands, PT Portugal, SE Sweden, and any other State which is a Contracting State of the European Patent Convention and of the PCT									
⊠	OA	The state of the s									
Nati	National Patent (if other kind of protection or treatment desired, specify on dotted line):										
\boxtimes	ΑE	United Arab Emirates		\boxtimes	LC	Saint Lucia					
$\overline{\boxtimes}$	AG	Antigua and Barbuda		$\overline{\boxtimes}$	LK	Sri Lanka					
\boxtimes		Albania		\boxtimes	LR	Liberia					
\boxtimes	AM	Armenia		\boxtimes	LS	Lesotho					
$\overline{\boxtimes}$	AT	Austria	+Utility Model	\boxtimes	LT	Lithuania					
\boxtimes		Australia		\boxtimes	LU	Luxembourg					
\boxtimes		Azerbaijan			LV	Latvia					
\boxtimes		Bosnia and Herzegovina		$\overline{\boxtimes}$		Могоссо					
\boxtimes		Barbados		$\overline{\boxtimes}$	MD	Republic of Moldova					
\boxtimes		Bulgaria		$\overline{\boxtimes}$	MG	•					
\boxtimes		Brazil		\boxtimes	MK		Republic of Macedonia				
\boxtimes		Belarus		$\overline{\boxtimes}$		•	•				
\boxtimes		Belize		\boxtimes	MW	•					
Ø		Canada		☒	MX	·					
Ø	CH a		Liechtenstein	☒	MZ	Mozambique					
×		China	Dicemension	Ø		Norway					
\boxtimes		Costa Rica		×		New Zealand					
Ø		Cuba		\boxtimes		Poland					
\boxtimes		Czech Republic	+Utility Model		PT	Portugal					
×		Germany	+Utility Model		RO	Romania					
\boxtimes		Denmark	+Utility Model	_	RU	Russian Federation					
Ø		Dominica			SD	Sudan					
Ø	DZ	Algeria		×		Sweden					
Ø		Estonia	+Utility Model		SG	Singapore					
\boxtimes	ES	Spain			SI	Slovenia					
\boxtimes	FI	Finland	+Utility Model		SK	Slovakia	+Utility Model				
\boxtimes		United Kingdom		\boxtimes		Sierra Leone					
\boxtimes		Grenada		\boxtimes	TJ	Tajikistan					
\boxtimes	GE	Georgia		\boxtimes	TM	Turkmenistan					
\boxtimes	GH	Ghana		\boxtimes	TR	Turkey					
\boxtimes		Gambia		\boxtimes	TT	Trinidad and Tobago					
×	HR	Croatia		\boxtimes	TZ	United Republic of T	anzania				
\boxtimes	HU	Hungary		\boxtimes	UA	Ukraine					
\boxtimes	ID	Indonesia		\boxtimes	UG	Uganda					
\boxtimes	IL	Israel		\boxtimes	US	United States of Ame	rica				
	IN	India		\boxtimes	UZ	Uzbekistan					
\boxtimes	IS	Iceland		\boxtimes	VN	Viet Nam					
MMMMM	JP	Japan		\boxtimes	YU	Yugoslavia					
\boxtimes	KE	Kenya		\boxtimes	ZA	South Africa					
\boxtimes	KG	Kyrgyzstan		\boxtimes	zw	Zimbabwe					
\boxtimes	KP	Democratic People's Rep	ublic of Korea				nating States which have become party to the				
\boxtimes	KR	Republic of Korea	+Utility Model		Tafte	er issuance of this sheet:					
⊠	ΚZ	Kazakhstan									
Pre	caution	nary Designation Stateme	ent: In addition to the designations ma	de a	above	, the applicant also mak	es under Rule 4.9(b) all other designations				
	which would be permitted under the PCT except any designation(s) indicated in the Supplemental Box as being excluded from the scope of this statement.										
	The applicant declares that those additional designations are subject to confirmation and that any designation which is not confirmed before the expiration of 15 months from the priority date is to be regarded as withdrawn by the applicant at the expiration of that time limit. (Confirmation (including fees) must										
1121	uontns	from the priority date is to	DE JEVARGEG AS WILDGRAWN DV IDE AND	ucai	ntatt	ue exdiration of that tim	THILL (CONITRACION HACIUAING ICES) MUSI				

0 6 -07- 2000

		Shee	t No. 3							
	RITY CLAIM		Further priority claims are indicated in the Supplement Box.							
Filing date		Where earlier application is:								
of earlier application	on n	ational application:	regional application:*	international application:						
(day/month/year)		country	regional Office	receiving Office						
item (1)				i						
9 July 1999	9902639-5	SW	eden							
item (2)										
		ļ.								
item (3)	 									
16.11(3)										
The receiving Office	e is requested to prepare	and transmit to	o the International E	Bureau a certified copy of						
the earlier application	on(s) (only if the earlier o	application wa	s filed with the Offic	ce which for the purposes	_					
of the present intern	ational application is th	e receiving Off	fice) identified abov	e as item(s):	<u>1</u>					
* Where the earlier application	is an ARIPO application, it	is mandatory to	indicate in the Supple	mental Box at least one countr	y party to the Paris					
Convention for the Protection of	Industrial Property for wh	ich that earlier d	application was filed (I	Rule 4.10(b)(ii)). See Supplem	ental Box.					
Box No. VII INTER	NATIONAL SEARCH	IING AUTHO	RITY							
				er search; reference to th	at search					
Choice of International Set				ier searcn; reterence to th ied out by or requested from th						
carry out the international searc		(ij an earlier Authority):	searcn nas been carri	iea out by or requestea from th	e miernational Searching					
chosen; the two-letter code may		1		Noveles	untry (or regional Office)					
enegen, me me tener tener may		Date (day/mo	onth/year)	Number Co	untry (or regional Office)					
ISA / SE										
Box No. VIII CHEC	CK LIST; LANGUAG									
This international application co	ntains the following	This internation	nal application is acco	mpanied by the item(s) market	ed below:					
number of sheets:	1.									
request	: 3 ^L	1. 🛛 fee calcu								
description (excluding sequence listing part) : 14 🗸 2. 🔀 separate signed power of attorney										
claims	: 2/			ney; reference No., if any:						
abstract	: 1		it explaining lack of si							
drawings	: 51/			in Box No. VI as item(s):						
sequence listing part of descripti	ion :	ı =	• •	lications into (language):						
		7. L separate	indications concerning	g deposited microorganism or	other biological material					
	*	8. 🔲 nucleotic	de and/or amino acid s	equence listning in computer 1	eadable form					
Total number of sheets	: 25	9. Other (sp	ecify):							
Figure of the drawings which	6	Language of f	iling of the	Swedish						
should accompany the abstract:	<u> </u>	international ap		Swedish						
Box No. IX SIGNAT	URE OF APPLICANT	OR AGENT								
			sain is which the nore	on signs (if such agnacity is n	ot obvious from reading the					
Next to each signature, indicate request).	the name of the person sign	ung ana ine cap	acity in which the pers	on signs (ij such capacity is h	of obvious from rettaing the					
1 ' '	000									
Göteborg 5 July 2	000									
t 1. 766	(,									
as iantalin										
Fabian Edlund										
Authorised Repres	entative / Awar	atent AB								
		For receiv	ing Office use only							
1. Date of actual receipt of the	;		•	''' 	2. Drawings:					
Purported international app		0 6	-07- 2000							
3. Corrected date of actual rec					received:					
Timely received papers or o	drawings completing the purpor	ted international a	pplication:		E J ICCCIVEG.					
4. Date of timely receipt of the required										
Corrections under PCT Art					not received:					
5. International Searching Au	thority			insmittal of search copy						
(if two or more are compete	ent): ISA/SE		del:	ayed until search fee is paid.						
			Manal Burner							
Date of receipt of the record copy by the										
International Bureau:	99	August	2000	(n :	3. 08. 00) <u> </u>					
				<u> </u>	= 0					

1

METOD FÖR HANTERING AV EN DATABAS

Tekniskt område

5

10

15

20

25

30

Föreliggande uppfinning avser en metod för hantering av en databas innehållande objekt, vilka har en utbredning i ett koordinatsystem som representerar en flerdimensionell verklighet, vilket koordinatsystem är indelningsbart i ett flertal definierade, flerdimensionella intervall.

Teknisk bakgrund

Olika former av databaser för att lagra information förekommer mycket ofta i vår alltmer datoriserade värld. I databasen struktureras vanligtvis information i form av objekt, vilka exempelvis kan representera ett fysiskt föremål, vars egenskaper finns lagrade i databasen.

När den fysiska verkligheten överförs till en databas används ofta mjukvara som innefattar ett grafiskt gränssnitt, varvid modeller ritas in i ett koordinatsystem, och av mjukvaran lagras i databasen. Man säger att modellen "skrivs in" i databasen. En eller flera modeller knyts till ett objekt, vilket dessutom kan vara kopplat till information om objektets egenskaper, materialval etc. De geometriska modellerna och övriga egenskaper lagras i s.k. dokument, vilka medelst referenser till ett objekt-ID knyts till ett objekt. Denna typ av system är väl kända, exempelvis inom CAD-konstruktion.

Informationen i databasen utnyttjas vid beräkningar som konstruktören genomför, exempelvis hållfasthetsberäkningar, optimeringsberäkningar, kollisionsanalyser etc. När den aktuella rymden är stor i förhållande till objekten kan antalet objekt bli mycket stort. Ett problem är då att systemet inför varje beräkning tar hänsyn till samtliga objekt i rymden. Detta är ofta en helt onödig

ansträngning, eftersom det vanligtvis endast är ett fåtal näraliggande objekt som påverkar en beräkning som utförs.

Vidare kan det finnas stora skillnader mellan detaljeringsgraden mellan olika objekt. En slät vägg kanske modelleras tillräckligt bra av ett enda objekt, låt säga ett rätblock. En klocka som hänger på väggen kanske däremot är noggrant modellerad, och innehåller därmed ett stort antal mindre komponenter.

En traditionell lösning på detta problem innebär att systemet indelar objekten i hierarkiska nivåer eller skalor. Mindre delar grupperas i ett sammansatt objekt, som kan representeras på ett mer informationsfattigt sätt. Klockan kan exempelvis på en mindre skala innehålla en mängd objekt, vilka alla representerar en speciell komponent av klockan. På en större skala representeras hela klockan av ett enda objekt, vilket exempelvis endast motsvarar klockans yttre geometri. Den mindre skalan "döljs" för en konstruktör som arbetar på den större skalan, då han/hon endast behöver utnyttja samband mellan objekt på den större skalan. På motsvarande sätt deaktiveras relationer på den större skalan när arbete utförs på den mindre skalan.

Detta sätt att hantera problemet är otillfredsställande av flera anledningar. För det första kan användaren endast arbeta i en skala i taget, vilket innebär problem när egenskaper hos ett objekt påverkar objekt på en mindre eller större skala. Ett exempel: Om klockan enligt ovan på den mindre skalan har en upphängningskrok, kan denna påverka kraften som på den större skalan håller samman klockan med väggen. En förändring av kroken påverkar alltså en relation högre upp i hierarkin. Detta samband konstateras inte om arbetet begränsas till en skala i taget.

För det andra är det en svår gränsdragning vilka objekt som kan tillåtas på en bestämd skala. Olika tillämpningar kan ha olika lämpliga indelningar, med bristfällig eller obefintlig kompabilitet som följd.

10

15

20

25

30

Enligt en känd teknik delas rummet upp i ett stort antal delvolymer, som lagras i databasen. Varje objekt kan härvid sträcka sig in i flera delvolymer, och databasen lagrar för varje delvolym vilka objekt som åtminstone delvis befinner sig i denna delvolym. En beräkning som utförs för en punkt i rummet behöver i detta fall endast påverkas av information avseende objekt som befinner sig i den mindre delvolym som innefattar den aktuella punkten. Om beräkningen avser ett objekt som sträcker sig över flera delvolymer involveras naturligtvis information från objekten i samtliga dessa delvolymer. Däremot behöver inte information avseende objekt som ligger i delvolymer som är helt skilda från den aktuella delvolymen tas med i beräkningen, och systemet undviker därmed en mängd onödiga operationer.

Nackdelen med detta system är att det är helt statiskt. I en volym med ett fåtal stora objekt, såsom en vägg, innehåller ett stort antal delvolymer endast referens till ett enda objekt. Där istället ett föremål med många små delar, såsom en klocka, förekommer, kan en delvolym innehålla ett mycket stort antal referenser. Konsekvensen blir att en beräkning, exempelvis en kollisionsberäkning, som görs någonstans på väggen, blir avsevärt mycket mer beräkningstung om den utförs för någon av delvolymerna vid klockan, än om den utförs på en tom väggyta, trots att beräkningen inte nödvändigtvis påverkas av klockan.

Man skulle kunna uttrycka det så att systemet löser problemet med olika hierarkiska nivåer genom att låsa hela koordinatsystemet till en bestämd nivå som antas vara tillräckligt liten. Dessvärre uppstår istället problem med delvolymer med mycket olika informationsinnehåll, helt enkelt en obalans i den matematik som beskriver koordinatsystemet och de inplacerade objekten. Följden blir mycket krävande beräkningar, exempelvis vid kollisions- eller optimeringsanalys.

10

15

20

25

30

<u>Uppfinningens</u> syften

5

10

15

20

25

30

Ett första syfte med föreliggande uppfinning är att åstadkomma en dynamisk och automatiskt optimerande indelning av en spacemap, dvs ett flerdimensionellt "rum" representerat av ett koordinatsystem.

Ett andra syfte med uppfinningen är att åstadkomma en dynamisk databas.

Ett tredje syfte med uppfinningen är att åstadkomma en databas, där varje man enkelt kan få information om vilka objekt som ligger i närheten av ett objekt.

Sammanfattning av uppfinningen

Föreliggande uppfinning avser en metod av inledningsvis angivet slag, vidare kännetecknad av att varje gång ett objekt skrivs in i databasen, bestämma vilka flerdimensionella intervall som objektet har en utbredning i, för vardera av dessa intervall bestämma antalet objekt som har en utbredning i respektive intervall, jämföra nämnda antal objekt med ett förutbestämt tröskelvärde, och, i det fall då tröskelvärdet överskrids, dela upp intervallet i åtminstone två mindre intervall, för att därigenom begränsa antalet objekt som är relaterade till en utbredning i ett godtyckligt, definierat intervall.

På detta sätt säkerställs att det i varje intervall endast förekommer så många objekt som anges av tröskelvärdet. I delar av intervallet där många små objekt är placerade delas intervallet i ett stort antal små delintervall. I delar av intervallet där endast ett fåtal objekt är placerade delas däremot intervallet in i större delintervall.

Enligt en föredragen utföringsform innefattar metoden vidare steget att associera varje intervall med en uppsättning objekt som är relaterade till en utbredning i intervallet.

Den uppfinningsenliga metoden för att dynamiskt dela in ett intervall i flera mindre intervall utnyttjas för att erhålla en dynamisk spacemap, där varje objekt är as-

socierat med åtminstone ett intervall, och där flera intervall är associerade med åtminstone ett objekt. Information om hur intervall och objekt är relaterade till varandra kan utnyttjas för att utvinna viktig information om objektens relation. Exempelvis indikerar storleken på ett intervall hur nära dess objekt ligger andra, intillliggande intervall.

En omedelbar fördel med denna typ av databas är att olika områden av den flerdimensionella spacemapen indelas i olika många intervall, beroende av hur många och hur små objekt som är relaterade till varje område.

Koordinatsystemet kan innefatta åtminstone en tidsdimension, och en eller flera, företrädesvis tre, rumsdimensioner. Detta är lämpligt för att på ett tillfredsställande sätt återge den verklighet som koordinatsystemet representerar.

Varje delning av ett intervall sker lämpligen i endast en dimension. Genom att endast dela i en dimension i taget, erhålls bättre kontroll över vilka nya intervall som skapas.

Då tröskelvärdet överskrids, delas intervallet företrädesvis i två mindre intervall, och lämpligen i två lika stora intervall. Detta sätt att upprepade gånger halvera intervall lämpar sig utmärkt för implementering i en dator, under tillämpning av binär aritmetik.

Kort beskrivning av ritningarna

Föreliggande uppfinning kommer i det följande att beskrivas närmare under hänvisning till bifogade ritning-ar, vilka i exemplifierande syfte visar föredragna utföringsformer av uppfinningen.

Fig 1 illustrerar schematiskt en miljö där metoden enligt uppfinningen kan användas.

Fig 2 visar ett objekt som är inskrivet i ett 35 koordinatsystem som är indelat i fyra intervall.

5

10

15

20

25

Fig 3 visar schematiskt hur ett objekt är knutet till flera intervall-objekt, och hur varje intervall-ID är knutet till ett objekt-ID.

Fig 4 visar ett flödesschema som illustrerar en utföringsform av uppfinningen.

Fig 5 visar ett flödesschema över steget att dela upp ett intervall i fig 4.

Fig 6 visar en uppdelning enligt uppfinningen av ett intervall i ett tvådimensionellt koordinatsystem.

Fig 7a-7b visar en binär notation av en dimension av 10 ett intervall, enligt en utföringsform av uppfinningen.

Beskrivning av en föredragen utföringsform

Metoden enligt uppfinningen appliceras i en datormiljö som innefattar en databas 1 med ett flertal objekt 2. Varje objekt är knutet (exempelvis medelst pekare) till ett eller flera dokument 3, vilka beskriver objektet. Vidare förekommer en första mjukvara 4 som hanterar objekten i databasen och en andra mjukvara 5 som innefat-20 tar ett användargränssnitt. Naturligtvis kan nämnda första och andra mjukvaror vara integrerade i en mjukvara 6, och kommer i det följande helt generellt att benämnas "mjukvaran" 6.

Mjukvaran 6 tillåter en användare att skapa, redigera och avlägsna objekt 2, och hanterar kontinuerligt databasen i enlighet med dessa förändringar och enligt en bestämd struktur. Vidare är mjukvaran 6 anordnad att exempelvis kunna utföra sökningar i databasen och hantera samband mellan objekt. En miljö av detta slag förekommer i en mängd tillämpningar, exempelvis CAD-konstruktion eller den globala databas som kallas WWW.

Metoden enligt uppfinningen är avsedd att implementeras i mjukvaran 6, eller i en separat mjukvara, som samverkar med en eller flera databaser.

35 När ett objekt skrivs in i databasen knyts det till en tidigare skapad modell, eventuellt via en transformationsmatris som definierar hur objektet är orienterat i

15

25

förhållande till modellen. Objektet innefattar då en förekomst av en modell i ett koordinatsystem, och man kan säga att objektet har en utbredning i koordinatsystemet.

Koordinatsystemet, som representerar en flerdimensionell verklighet, innefattar i ett enkelt fall de tre rumsliga dimensionerna, men enligt en föredragen utföringsform även tid och en eller flera abstrakta dimensioner, vilka exempelvis kan representera alternativa utförande av en komponent eller en process.

Enligt en utföringsform av uppfinningen knyts varje objekt till ett eller flera intervall av koordinatsystemet, med samma antal dimensioner som koordinatsystemet. Samtidigt finns i databasen ett flertal intervall-objekt, vilka vardera är knutna till ett eller flera objekt.

I fig 2 visas hur en modell 10 är inskriven i ett koordinatsystem som är indelat i fyra lika stora intervall 11-14, och i fig 3 illustreras hur modellen och intervallen representeras i databasen 1. Modellen 10 representeras i databasen 1 av ett objekt 20, med ett objekt-20 ID 21. Varje intervall 11-14 representeras i databasen av ett intervall-objekt 22-25, som är tilldelat ett intervall-ID 26-29. Objektet 20 är knutet till de fyra intervall-objekten 22-25, företrädesvis medelst pekare 30 till intervall-objektens ID 26-29. På motsvarande sätt är varje intervall-objekt 22-25 knutet till objektet 20, företrädesvis medelst pekare 31 till objektets ID 21.

Varje gång ett objekt skrivs in i databasen, tilldelas objektet alltså en referens (pekare) till ett eller flera intervall-objekt. Vart och ett av dessa intervallobjekt tilldelas vidare en referens till det aktuella objektet. Intervallen bestäms så att de helt innesluter den utbredning i koordinatsystemet som objektet är relaterat till, och samtidigt begränsas antalet objekt som varje intervall är associerat med till ett bestämt tröskelvärde.

Metoden att dela upp intervallen beskrivs i det följande med hänvisning till fig 4-5.

10

15

25

30

I steg 41 skrivs ett objekt 20 in i databasen. Genom att jämföra objektets 20 utbredning med databasens intervall-objekt 22-25 bestäms vilka intervall objektet 20 har en utbredning inom (steg 42), och stegen 43-44 utföres för samtliga dessa intervall.

I steg 43 bestäms hur många objekt som förekommer i det aktuella intervallet. I den häri beskrivna föredragna utföringsformen av uppfinningen kan detta utläsas ur databasen, eftersom varje intervall-objekt är knutet till en uppsättning objekt. Om databasen saknar denna strukturella uppbyggnad, kan mjukvaran 6 för samtliga objekt i databasen kontrollera om de har en utbredning i det aktuella intervallet.

I steg 44 jämförs detta antal med tröskelvärdet. Om tröskelvärdet inte överskrids fortsätter programkontrollen till steg 45, som ser till att steg 43-44 upprepas för samtliga i steg 42 identifierade intervall. Om tröskelvärdet däremot överskrids flyttas programkontrollen till steg 46, som delar upp intervallet i två intervall. Programkontrollen återvänder därefter på nytt till steg 42, för att avgöra om objektet har en utbredning i båda dessa interval, eller endast ett av dem, och sedan upprepas steg 43 och 44 det ena eller båda intervallen.

När programkontrollen når slutet 47 har varje intervall endast så många objektreferenser (alltså förekomster av objekt) som anges av tröskelvärdet. I en föredragen utföringsform definieras en minsta intervallstorlek, så att indelningsrutinen begränsas. Visserligen kan då fler objekt förekomma i ett intervall än vad som anges av tröskelvärdet, men denna begränsning underlättar databasens hantering avsevärt, eftersom en minsta beståndsdel är väl definierad.

Flödesschemat i fig 5 består av två slingor (steg 43-45 och steg 42-44), vilka kan vävas in i varandra på ett komplicerat sätt, beroende på hur intervallen delas. Detta kan dock lösas med enkel programmering, och beskrivs inte närmare här.

5

10

15

20

25

30

Indelningen av intervallet 31 i steg 46 sker exempelvis enligt flödesschemat i fig 5.

Det aktuella intervallet delas först av mjukvaran i en dimension (steg 51) varvid två nya delintervall bildas. För varje intervall bestäms därefter antalet objekt som förekommer i respektive intervall (steg 52), samt antalet objektreferenser som uppstår (steg 53), dvs antalet pekare från något av intervallen till något objekt. Detta upprepas för varje dimension som finns i koordinatsystemet (steg 54).

I steg 55 avgörs sedan vilken delning som ger den bästa delningen, alltså vilken dimension som delningen ska utföras i. Definitionen på "bästa" delning kan exempelvis formuleras som att antalet nya objektreferenser minimeras och samtidigt en så jämn fördelning som möjligt sker av objekten mellan delintervallen. Andra formuleringar är möjliga, i beroende av vilken struktur man eftersträvar i databasen.

När mjukvaran avgjort vilken delning som är bäst, skrivs dessa två delintervall in i databasen i form av intervall-objekt (steg 56), varpå programkontrollen återvänder till steg 42 (fig 4).

Nedan redovisas med hänvisning till fig 6 ett exempel på indelning av ett tvådimensionellt koordinatsystem och med ett tröskelvärde lika med ett. Proceduren blir helt analog vid fler dimensioner, eller vid ett högre tröskelvärde.

I databasen skapas ett objekt A som tilldelas ett objekt-ID, och eftersom objektet är ensamt i intervallet 61 knyts objektet till detta intervall 61 med en pekare. På motsvarande sätt knyts intervallet 61 till objektets A ID.

Därefter skrivs ett andra objekt in i koordinatsystemet, varvid ännu ett objekt B skapas och tilldelas ett objekt-ID (steg 41). Genom att jämföra objektets B utbredning med databasens intervall-objekt bestäms vilka

10

15

20

25

30

intervall objektet B har en utbredning inom (steg 42), och i exemplet påträffas endast intervallet 61.

Eftersom i exemplet objektet B också förekommer i intervall 61 konstateras i steg 44 att tröskelvärdet, som är satt till ett, överskrids. Därmed delas intervallet 61 (steg 46) i sin ena dimension i två delintervall 62, 63 (två rektanglar), vilka skrivs in i databasen som två nya intervall-objekt. Genom en ny analys av objektets B utbredning i respektive intervall (steg 42) konstateras att objektet endast förekommer i det vänstra intervallet 62, men där förekommer också objekt A, varför en ny indelning (steq 46) påbörjas. Därför skrivs ytterligare två intervall-objekt i databasen, vilka intervall bildas genom att dela det vänstra intervallet i y-led i två delintervall 64, 65, vilket ger snarlikt resultat. Nästa delning sker åter i x-led så att intervall 66 och 67 bildas, varvid objektet A innefattar koordinatpunkter i båda intervallen 66 och 67. Analysen avslöjar nu objektet B endast förekommer i intervall 67 och att detta intervall dessutom innehåller en utbredning av objekt A och därför måste delas ytterligare. Intervallet 7 delas i y-led i delintervallen 68 och 69, varvid endast ett objekt förekommer i respektive delintervall.

I exemplet ovan gjordes flera gånger ett val beträffande i vilken dimension (x eller y) som ett intervall
skulle delas. Detta val görs enligt metoden som beskrevs
ovan med hänvisning till fig 4. I exemplet innebär ovanstående definition av "bäst" att om möjligt ett objekt
hamnar i vardera intervall, och att annars så få nya objektreferenser som möjligt skapas. (Eftersom nya objektreferenser enligt ovan skapas varje gång ett nytt delintervall bildas där ett objekt förekommer, skapas det fler
nya objektreferenser när en delning sker genom ett objekt.)

Det ursprungliga koordinatsystemet har härmed delats in i ett flertal intervall 61-69, vilka samtliga i databasen representeras av intervall-objekt. Varje objekt A,

10

15

20

B är vidare knutet till en uppsättning intervall. Objektets A uppsättning innefattar intervall 61, 65, vilket utgör de kvadratiska intervall som omsluter hela objektet, och vidare intervall 66 och 69, eftersom detta är de 5 två slutliga delintervall som objektet förekommer i. Objektets B uppsättning innefattar i sin tur också intervall 61 och 65, av samma skäl som ovan, och vidare intervall 8, som omsluter hela objektet och samtidigt inte är ytterligare uppdelat. På motsvarande sätt är flera intervall 65-69, som innefattar en del av ett av objekten A, 10 B, knutna till respektive objekt med en pekare. Intervall 61 och 65 är knutna till båda objekten A, B, intervall 66 och 69 till objekt A, och slutligen intervall 68 till objekt B.

Varje intervall-objekt har lämpligen ett ID som innehåller information om var intervallet är beläget i koordinatsystemet, samt om dess utbredning i varje dimension. Exempelvis kan intervall-objektet ha ett ID på formen $k_1, k_2, \ldots, k_N, \Delta_1, \Delta_2, \ldots, \Delta_N$, där ki betecknar ett 20 koordinatvärde i dimension i, och Δ i betecknar storleken på intervallet i dimension i.

I det binära talsystemet kan ett par bestående av koordinatvärde och utbredning i en dimension tecknas genom att utnyttja ett tal för koordinatvärdet och ett för utbredningen. Detta illustreras i fig 7a och 7b.

Intervallet 71 är indelat i ett flertal delintervall 72-7 av olika storlek. Det minsta intervallet har längden ett, och motsvaras av den ovan nämnda minsta definierade intervallstorleken. Eftersom den minsta intervallstorleken är känd, kan varje möjlig intervallstartpunkt ges en koordinat, i exemplet mellan 0 och 1111 (=15 i decimala talsystemet). Observera att intervallets 71 bortersta punkt (10000 binärt, 16 decimalt) inte kan utgöra startpunkt för ett delintervall av intervallet 71. Varje delintervalls längd tecknas som en multipel av den minsta intervallängden.

I fig 7a är tre interval 72-74 markerade:

25

30

- Intervall 72 startar i punkten 10 (2 decimalt), och är 1 långt.
- Intervall 73 startar i punkten 100 (4), och är 100 (4) långt.
- Intervall 74 startar i punkten 1110 (14), och är 10 (2) långt.

I fig 7b har intervallet 73 delats i två intervall 75, 76. Deras respektive beteckningar erhålls ur intervalets 73 beteckning genom att längden halveras (en nolla stryks i det binära notationen, 100 > 10), och att två startpunkter bildas, varav den ena är identisk med intervallets 73 startpunkt (100), och den andra är lika med intervalets 73 startpunkt adderad med den nya intervallängden (100 + 10 = 110).

Strukturen av intervall-objekt i databasen kan utnyttjas till att erhålla information om exempelvis hur nära grannar ett objekt har, eller var den närmaste grannen troligen finns. Eftersom objektet är knutet till intervall-ID för de intervall-objekt det utbreder sig inom, 20 räcker det att betrakta dessa intervall-ID, för att få information om hur stor utbredning de har. En del av objektet som ligger i ett intervall med liten utbredning måste vara relativt nära beläget ett annat objekt, vilket har orsakat denna intervalluppdelning.

Genom att låta en av dimensionerna representera tid, och låta varje objekt vara knutet till en tidsutbredning, dvs ett tidsintervall då de existerar på en bestämd plats, kan databasen enligt uppfinningen utnyttjas till att dela in en dynamisk process i tiden. En förflyttning av ett objekt tar upp en korridor i tid-rummet, en s.k. envelop. När två enveloper kolliderar kan dessa enligt uppfinningen delas med avseende på tiden, för att avgöra om det verkligen sker en kollision mellan de två objekten. En förutsättning är att objektet knyts till ett flertal ID vilka vardera är kopplade till ett tidsintervall och ett läge.

5

10

15

25

30

En an koordinatsystemets dimensioner kan vara en abstrakt dimension, som representerar alternativa utföranden av ett föremål eller process. Två objekt kan då befinna sig på samma plats vid samma tid, men som olika, ömsesidigt uteslutande alternativ.

Strukturen kan också utnyttjas för att fördela innehållet i en databas på flera enheter, exempelvis filer eller lagringsenheter. Denna uppdelning kan då baseras på områden av koordinatsystemet, så att en enhet innehåller alla de intervall-objekt som avser intervall som ingår i detta område, varav det största intervall-objektet avser hela området.

Det är vidare föredraget att alla objekt i databasen har ett objekt-ID som innefattar koordinaterna för en av objektets koordinatpunkter. Alla objekt lagras då lämpligen på den enhet där det intervall-objekt är lagrat som innehåller objektets ID-koordinat.

När spacemapen delas upp enligt föreliggande uppfinning, kan databasenheterna också förändras i enlighet därmed. Exempelvis kan ett andra tröskelvärde definiera hur många objekt som får lagras samtidigt på en enhet, vilket tröskelvärde bestäms av varje databas egenskaper. När detta tröskelvärde överskrids, kan halva det område som är kopplat till denna enhet flyttas till en annan enhet, exempelvis en annan fil, en annan disk, eller en helt annan fysisk enhet.

På detta sätt skapas en databas där varje enhet är logiskt kopplad till ett bestämt område av det koordinatsystem som representerar den verklighet som avbildas i databasen. Detta är fördelaktigt i en mängd tillämpningar, exempelvis konstruktionsarbete, gruvdrift, World Wide Web, lagerdatabaser, etc.

Databasstrukturens nära koppling till objektens tids-rumsliga utbredning gör den speciellt lämplig i tillämpningar där rummet och tiden spelar en avgörande roll. Exempelvis kan nämnas bokningssystem för resor. Genom att ange tid, start och mål kan ett gränssnitt enkelt

10

15

20

25

30

1

14

plocka fram lämpliga resor. Vid jordbruk med många små åkerarealer, kan dessa administreras med en databas enligt uppfinningen.

PATENTKRAV

- 1. Metod för hantering av en databas innehållande objekt (2, 20, A, B), vilka har en utbredning i ett koordinatsystem som representerar en flerdimensionell verklighet, vilket koordinatsystem är indelningsbart i ett flertal definierade, flerdimensionella intervall (22-25; 61-69), kännetecknad av stegen att, varje gång ett objekt skrivs in i databasen,
- 10 bestämma vilka flerdimensionella intervall som objektet har en utbredning i,

för vardera av dessa intervall bestämma antalet objekt som har en utbredning i respektive intervall,

jämföra nämnda antal objekt med ett förutbestämt tröskelvärde, och,

i det fall då tröskelvärdet överskrids, dela upp intervallet i åtminstone två mindre intervall, för att därigenom begränsa antalet objekt som är relaterade till en utbredning i ett godtyckligt, definierat intervall.

20

15

2. Metod enligt krav 1, vidare innefattande steget att knyta varje intervall (22-25; 61-69) till en uppsättning objekt (20; A, B) som har en utbredning i intervallet.

25

3. Metod enligt krav 1 eller 2, vidare innefattande steget att knyta varje objekt (20; A, B) till en uppsättning intervall (22-25; 61-69) som objektet har en utbredning inom.

30

- 4. Metod enligt något av föregående krav, varvid koordinatsystemet innefattar åtminstone en tidsdimension.
- 5. Metod enligt något av föregående krav, varvid koordinatsystemet innefattar en eller flera, och företrädesvis tre, rumsdimensioner.

- 6. Metod enligt något av föregående krav, varvid varje delning av ett intervall sker i endast en dimension.
- 7. Metod enligt något av föregående krav, varvid, då tröskelvärdet överskrids, intervallet delas i två mindre intervall.
- 8. Metod enligt något av föregående krav, varvid, då 10 tröskelvärdet överskrids, intervallet delas i två lika stora intervall.
- 9. Metod enligt något av föregående krav, vidare innefattande stegen att, då relationen mellan ett objekt och en utbredning i koordinatsystemet avlägsnas, anpassa indelningen av intervall.

17

SAMMANDRAG

Uppfinningen avser en metod för hantering av en databas innehållande objekt (A, B), vilka har en utbredning i ett koordinatsystem som representerar en flerdimensionell verklighet, vilket koordinatsystem är indelningsbart i ett flertal definierade, flerdimensionella intervall (61-69). Metoden kännetecknas av stegen att, varje gång ett objekt skrivs in i databasen, bestämma vilka flerdimensionella intervall som objektet har en utbredning i, för vardera av dessa intervall bestämma antalet objekt som har en utbredning i respektive intervall, jämföra nämnda antal objekt med ett förutbestämt tröskelvärde, och, i det fall då tröskelvärdet överskrids, dela upp intervallet i åtminstone två mindre intervall, för att där-15 igenom begränsa antalet objekt som är relaterade till en utbredning i ett godtyckligt, definierat intervall.

Varje intervall (61-69) är knutet till en uppsättning objekt (A, B) som har en utbredning i intervallet, och varje objekt (A, B) är knutet till en uppsättning intervall (61-69) som objektet har en utbredning inom.

Enligt uppfinningen åstadkommes en dynamisk spacemap.

25

20

5

10

Publ. bild = fig 6

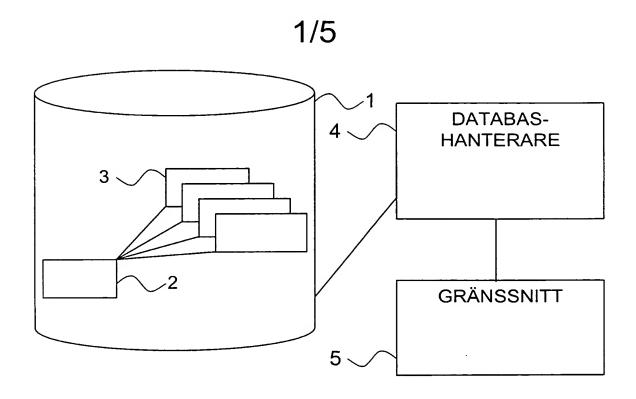

FIG. 1

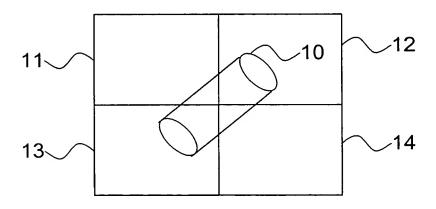
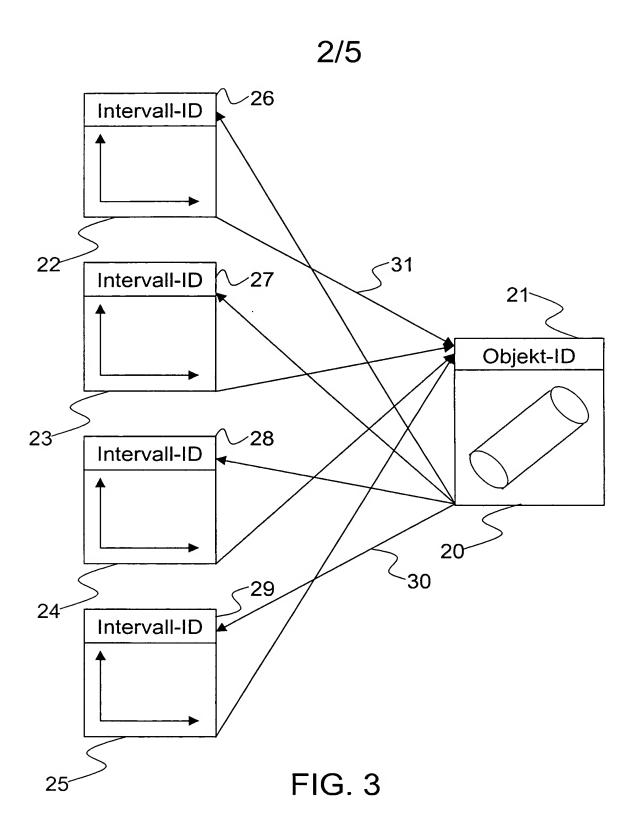

FIG. 2

3/5

